Küçük Pencereler Köyü

Yavuz DEMİRKIRAN

Küçük Pencereler Köyü

Yavuz DEMİRKIRAN

Windowbrook köyünde her evin küçük bir penceresi vardır. Hiçbir pencere aynı boyutta ya da şekilde değildir, ama her biri tek gözle bakılabilecek kadar küçüktür. İnsanlar küçük pencerelerinden baktıklarında en mutlu anılarını görürler. Max, yolun sonundaki sarı evde yaşar ve onun penceresi madeni para gibi yuvarlaktır.

Max sekiz yaşındadır; dağınık kestane rengi saçları tutam tutam havaya kalkar ve sol kaşında küçük bir yara izi vardır. Kolları kıvrılmış hardal sarısı bir kazak giyer ve her yere küçük deri çantasını götürür. Her sabah Max bir tabureye çıkıp küçük penceresinden bakar. Genellikle çantasını aldığı günü görür, ama bugün bir şey farklıdır.

Yuvarlak camın ardından Max hiç gitmediği bir yer görür. Kayalık bir kıyı, mavi bir tekne ve ahşap iskeleden el sallayan uzun boylu bir adam vardır. Max gözlerini kırpıştırıp ovuşturur, ama manzara aynı kalır. Lavanta rengi hırkasıyla oturan ve yuvarlak gözlüğü zincirinde duran büyükannesini bulmaya koşar. 'Büyükanne Ella,' der, 'pencerem tuhaf bir yer gösteriyor!'

Büyükanne Ella gülümser ve yanındaki sandalyeyi okşar. 'O manzara eski bir aile hikâyesinden geliyor,' der. 'Uzun zaman önce ailemiz deniz kenarında yaşarmış. Küçük pencereler bizim unuttuğumuz şeyleri hatırlar.' Max daha da yaklaşır. 'İskeledeki adam kim?' diye sorar. Büyükanne Ella'nın gri gözleri parlar. 'O, büyükbabanın kuzeni Tobias Amca olabilir. Hâlâ buralardan çok uzakta, deniz kenarında yaşıyor.'

Max'in kalbi hızlı çarpar. 'Onunla tanışmak istiyorum!' der. Büyükanne Ella başını sallar. 'Öyleyse bir maceraya çıkmalısın. Nehir yolunu kuzeye doğru takip et, tuzlu havaya ulaşana kadar.' Ona küçük bir harita verir ve alnından öper. Max çantasına bir elma, bir bisküvi ve haritasını koyar. El sallayıp vedalaşır ve yola koyulur.

Köyün kenarında Max arkadaşı Lily'yle karşılaşır. Lily on yaşındadır; uzun kızıl örgüleri ve ön dişi eksik bir gülümsemesi vardır. Turkuaz bir yağmurluk ve sarı çizme giyer. 'Nereye gidiyorsun?' diye sorar. Max ona haritayı gösterir. 'Deniz kenarındaki Tobias Amcamı bulmaya,' der. Lily'nin yeşil gözleri parlar. 'Gelebilir miyim? Maceraları çok severim!' Max sırıtır. 'Elbette!'

Lily, Max'i kolundan çekip kendi evine götürür. 'Bak,' der. Max küçük penceresinden bakar ve hokkabazlık yapan palyaçolarla dolu bir sirk çadırı görür. 'Bu, küçük kardeşimin doğduğu günden,' der Lily. 'Herkes farklı bir şey görüyor,' der Max. 'Evet,' der Lily. 'Köyümüzü özel yapan da bu.' Gülerler ve nehir yolunda yürümeye başlarlar.

Yol yeşil tarlalar ve uzun ağaçlar arasından kıvrılır. Max ve Lily sırayla haritayı okur. Elmayı ve bisküviyi paylaşırlar. 'Senin penceren ne gösteriyor?' diye sorar Lily. 'Mavi bir teknem olan kayalık bir kıyı,' der Max. 'Denizi hiç görmedim.' Lily gülümser. 'Yakında göreceksin!' Uzun bir yürüyüşten sonra dalgaların çarptığını duyarlar. 'Yaklaştık!' der Max.

Ahşap evleri ve güneşte kuruyan ağları olan küçük bir balıkçı köyüne varırlar. İskelede kalın sakallı ve eğri burunlu, uzun boylu, geniş omuzlu bir adam ağ tamir eder. Solmuş mavi bir balıkçı kazağı ve kırmızı örgü bir atkı giyer. 'Merhaba!' diye seslenir Max. 'Siz Tobias Amca mısınız?' Adam şaşkınlıkla başını kaldırır. 'Evet, benim! Siz kimsiniz?'

Max ve Lily kendilerini tanıtır. Tobias Amca'nın sıcak kahverengi gözleri parlar. 'Sen Ella'nın torunusun!' der. 'Gelin, gelin, size küçük penceremi göstereyim.' Küçük evinde pencere balık şeklindedir. 'Bak,' der. Max pencereden bakar ve küçük bir çocukla Büyükanne Ella'ya benzeyen bir kadının olduğu bir aile pikniği görür. 'O, büyükannen ve benim gençliğimiz,' der Tobias Amca.

Tobias Amca onlara deniz kenarındaki eski aile eviyle ilgili hikâyeler anlatır. 'Büyük büyük büyükbaban bir balıkçıydı,' der. 'Pencerende gördüğün mavi tekneyi o yaptı.' Max ışıl ışıl gülümser. 'Demek pencerem o yüzden kıyıyı gösteriyordu!' der. 'Küçük pencereler mutlu anılarımızı güvende tutar,' der Tobias Amca. 'Onları paylaştığımızda da kalplerimizi paylaşırız.'

Max önemli bir şey fark eder. 'Herkes aynı küçük pencerelerden farklı manzaralar görüyor,' der. 'Windowbrook'u özel yapan da bu.' Lily başını sallar. 'Ve herkesin anıları farklı, ama hepsi mutlu.' Tobias Amca her birine bir deniz kabuğu verir. 'Bunları eve götürün,' der. 'Maceranızı hatırlamanıza yardımcı olurlar.' Max ve Lily ona teşekkür eder ve dönüş yoluna koyulurlar.

Max eve döndüğünde Büyükanne Ella onu beklemektedir. Ona Tobias Amca'yı ve mavi tekneyi anlatır. 'Seninle gurur duyuyorum, Max,' der. 'Aile hikâyesinin peşinden gittin ve yeni bir arkadaş buldun.' Max ona sıkıca sarılır. 'Küçük pencerelerimizin bize kim olduğumuzu gösterdiğini öğrendim,' der. 'Ve şimdi ekleyecek yeni bir anım var.'

O akşam Max küçük penceresinden yeniden bakar. Bu kez iskeleden el sallayan Tobias Amca'yı ve yanında duran Lily ile Büyükanne Ella'yı görür. Max gülümser. Küçük pencereler köyünün mutlu anılarını her zaman güvende tutacağını ve her manzaranın paylaşılmayı bekleyen bir hikâye olduğunu bilir.

Ertesi gün Max, Lily'nin evine gider. Sırayla onun küçük penceresinden ve kendi penceresinden bakarlar. 'Senin penceren denizi gösteriyor,' der Lily. 'Seninki de sirki,' der Max. 'Ama ikisi de bizi mutlu ediyor.' Gülerler ve arkadaşlıklarının en güzel anı olduğunu bilerek dışarıda oynamaya koşarlar.

Windowbrook'ta her evde hâlâ küçük bir pencere vardır. Ve pencereden bakan herkes farklı bir manzara görür. Max, köyü özel yapan şeyin sadece pencereler olmadığını öğrenmiştir. Onu özel yapan, anılarını paylaşan insanlar ve onları bir araya getiren maceralardır. Ve bu, sonsuza dek saklanmaya değer mutlu bir anıdır.